

ÜVELYK MATYI.

NAGY FÉRFIAK.

(Gipszből.)

Előfizethetni a kiadóhivatalban: Szeged (Hungária-szálloda I. emelet) továbbá Engel Adolf, Endrényi testvérek, Traub B. és társa könyvkereskedésében és a kihordóknál. Negyedévre 1 frt 25 kr, félévre 2 frt 50 kr.

Egyes szám ára 10 kr.

X.

Lévay Ferencz.

Senki sem kerülheti el sorsát.

Lévay Ferkót annak idején az ő patrónusa, Benke Ferke, mint kicsapott diákot vicczlap szerkesztőnek hozta Szégedre.

S a boldogult „Darázs“ egyideig csak dongott, szurkált, míg egyszer aztán őszi légy hulláskor alaposan bedöglött.

Mit csináljon egy Darázs, a kinek kivették a fullánkját?

A mint mondani szokás, szerencséje akadt.

Néhai való jó Dáni főispántól nemcsak hivatalt kapott, hanem hozzávaló diplomát is.

*

A kicsapott diákból hogyan lett tanácsos, annak legközelebb eső magyarázata, hogy Lévay Ferkónak nincs gerincze.

A gerincztelen csúszó-mászók kiterjedt családjának egyik díszpéldánya.

Módtalanul hajlékony dereka, ha valami kép ki találna cseppenni a kényelmes iskola-kerülőségéből, biztos megélhetési módot nyújtana neki, mint kacsuk-embernek.

A királyi biztosság udvari czirkuszának ő volt a clownja.

Kár, hogy mikor elmultak az aranjuezi szép napok s Lévay Ferkó átlépett a komolyabb szerepkörre, a fején felejtették a csörgő sapkát.

*

Bohóctudományának még esetleg hasznát veheti; mert daczára kitartó talpnyalásának, mindezeig nincs véglegesítve.

Már pedig ha valakit éveken keresztül elfelejtenek véglegesíteni: ez a fele-

dékenység némileg a szándékoság jellegével bir.

Az örökös ideiglenességben fel-felcsillog az elcsapatasnak halvány reménysége.

*

Bár a „peczérdús“ stylusnak Szégeden tényleg Lévay Ferkó volt a meghonosítója, mindazonáltal nem érdemli meg a magyar hírlapírás mestere, hogy Lévay Ferkót róla szegedi Csernátólynak nevezzük el.

*

Ujságíróságának volt virágkora is: a mikor t. i. Kék Hyacynth név alatt írdogált.

*

Maró stylusa van. És pedig orozva maró.

Fél a korbácsütéstől s azért siet a meg-mart kezét rögtön megnyalni.

Tessék megtudakolni Ágai-tól.

*

Zseniális tánczos.

Felfordult világ.

Bizony bolond idöket élünk,
Egészen felfordult a rend:
Tavaszzal hollók serge károg
S a fecske jötte: öszt jelent.
A tél sajgó, hideg fagyával
Köszönt be hozzánk most a nyár,
Míg téli idön szép, tiszta égről
Mosolygott ránk a napsugár.

Bizony bolond idöket élünk,
Mikor, a ki küzd ellenünk
És arra tör szilaj tusában,
Hogy győztesek ne mi legyünk —
Mikor a harczihar lezajlott,
Mellére verve hirdeti:
Hogy mindenért, a mit kivívtunk,
Dicséret csak őt illeti.

Bizony bolond idöket élünk,
Mikor erényről prédikál,
Ki az erényt lábbal tiporja,
A hol csak érdekében áll.
Ajkán malaszttal — gyülölettel
Szívében — mondja, hogy „tiéd!”
De nyomban kész lehurrogásra.
Ha sérted önzö érdekét.

S hogy mily bolond idöket élünk?
Ezt tán nem is kell mondanom,
Hisz erről bárki meggyőződhet:
Van rája bőven alkalom.
Ki durva módon egyre támad,
Gyanúsít s jó nagyot kiált:
Hiszi, hogy használ a hazának...
Ez ám a felfordult világ!

Hüvelyk Matyi.

Színház.

Nagyzás hőbortjai.

Somogyi Nelli kisasszonyt játszik.

A karzaton.

A Katicza és Juczi, a frou-frous szobacizczák, piros képeiket a tenyereikre támasztva, nézik a karzati páholyból a „Nagyzás hőbortja” előadását:

Katicza: (sértődve pattog fel):
Nézd már no, Juczi te, a Nel-

like nassága hogy nagyzol.

Juczi (gúnyosan nevet): Az ám ni, adja a kisasszonyt, tán bizony minket fumigál, hogy nem ő adja a szobalány szerepet, hanem a kis Baloghné, eszem a lelkit.

Katicza (hirtelen észhez kap): Hé, hallod-e Juczi, most kezdem már érteni. Nem fumigál az minket. Iszen a Nelli is szobalányt játszik, csak hogy az első szobalányt.

Juczika: Hát akkor mért van kisasszonynak öltözve?

Katicza: Csak figurából, hogy a szép Zilahy urat lóvá tegyék vele.

Egy műértő hang: Hiszen már elmúlt a — far-sang!

Apró hírek.

♂ Farsangi búcsúztató. A jó öreg Híradó elbúcsúztatta a letűnt farsangot mindenképen, elmondván mindent, a mit ilyenkor elmondani szokás, sőt többet ennél, valami újat, a hol a színházban játszanak búcsút. A vén Híradó erről így ír: »... de bizony a búcsúztató vékonyan ütött ki, a mennyiben a farsangi multságokban kimerült vagy még mindég benn evő közönség csak ély kontingenst eresztett a színházba. Oh, közönség! Oh, Híradó!

♂ Szenzációs hymenhír. Führi Kourád, a Hungária-szálló előnyösen ismert bérleje, dr. Papp Dezső, európai műveltségű fiatal fiskálissal közelebb tartja meg tizzreedik kézfogóját.

♂ Könnyű tánczosok. A diurnista bál tegnap este fényesen sikerült. Különösen a hölgyek nem győzik eléggé magasztalni a napdijas urakat, kik a tánczosnők egyhangú kijelentése szerint mennyian a világ legjobb és legkönnyebb tánczosai.

♂ Nagybecsű ajándék. Konstantin Mihály, a világot járó hírneves vándorszabó nagybecsű ajándékkal lepte meg a szegedi múzeumot, odaajándékozván azt a három nevezetes meggy-magot, melyet eredetileg a török szultán é felségének szánt, de nagy világkörüli útjában megbetegedvén, ezen eredeti rendeltetése helyére nem juttathatott.

♂ Egyszerű megoldás. A város és a Máv. indzellérjei azon török a fejüket, hova vezessék el a magyar államvasút ártézi kútjának fölösleges vizét. Legegyszerűbb és legegyszerűbb, ha bevezetik a marstéri ártézi kútba.

Tákolt ideál.

„Ülj le mellém, lányka, édes!
Engedd, hogy bámuljalak,
Hadd tekintsek szép szemedbe
Te tündéri bájalak!

Két szemed: két égi csillag,
Homlokod márvány, fehér...
Elefáncsont fogad gyöngye
Drága kincsekkel fölér.

Ajkad: rózsza, termeted: nád,
Kebled halma: hóhalom —
Selyem fürtöd: holló szárnya...
Én leánykám, angyalom!”

Így az ifjú, a szerelmes,
És az agg rá így kiált:
„Hej, öcsécském! hol vevéd ez
Összetákolt ideált?

Márvány homlok, elefánt fog,
Csillagszem, meg rózsza-ajk,
Hóhalom-kebel, nád termet...
Van-e még több csoda rajt’?

Mert ha olyan, mint te fested,
A szerencse int feléd:
Mutogasd pénzért a kedvest —
Bámulója lesz elég!”

Csipi csóka.

VITÉZI BOSZÚ.

(Vége.)

János vitéz csak néz, bámul,
Vén őrmester a szilvából
Nem kimélt meg egy szemet se',
Bendőjébe mind beszedte.

S bár vitézünk nyelvét rágja,
Boszújában: mind hiába!
Nincs kurázsí, szólni nem mer,
De titokban boszút tervel.

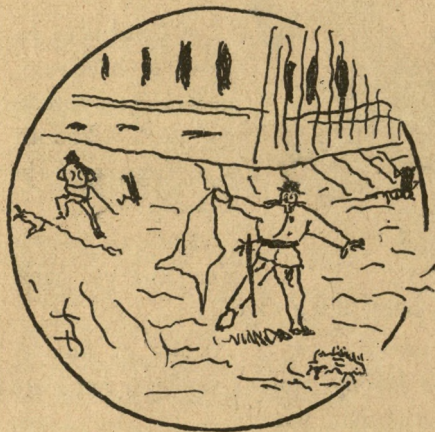
S hogy szilvázni megy ki újra,
A boszú-terv agyát furja,
Csak az a bökkenő épen:
Nem tudja még: hogy s miképen?

Hát a hogy egy dombra bámul,
S gondolkodik, odűjából
Egy sündisznó búvik elő,
S — »Megvan!« kiált a tervelő.

A sündisznót lefűlelte,
Szépen keszkenőbe tette,
S mintha hamvas szilva volna,
Viszi haza, nagy loholva.

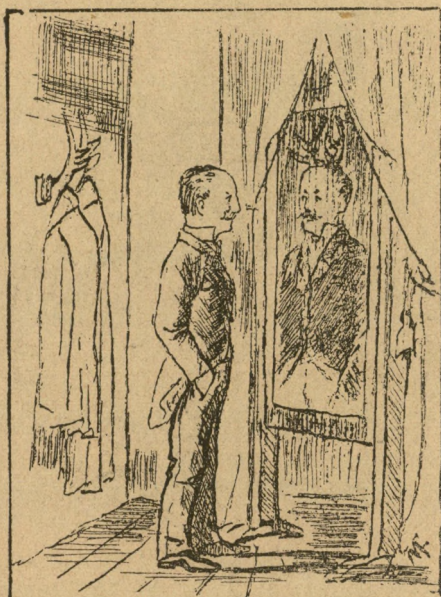
S hogy a kaszárnyához ére,
Vén őrmester áll eléje,
Már előre nyújtva kezét,
Konfiskálni a csemegét.

A kendőbe szilvát képzeli,
Belemarkol teli kézzel,
Majd felordít, a sünn háta
Kérges markát megszurkálta.

Vén őrmester dühöng vadul,
A sündisznó megszabadul —
János pedig úgy elszaladt
Hogy a vers is abban maradt.

P S Z T !

A küküllői barátnő.

James úr a legegyszerűbb ember a világon. Puri-
tán karakter és cinikus mindennel szemben, ami mo-
dern, finyás. Bár jómódja van, fából van a manchetta-
gombja, egyszerű kanavászból még az anyja staffirozta
ki (ezirka 20 év előtt) s a minap egy skatulya fogpórt
látván meg felesége öltözőjében, azt kérdezte, minek az?
Türelme kifogyhatatlan, de az végtelen idegessé teszi,
ha felesége kérésére nekifog a körmeinek kitisztításá-
hoz. Gyűlöli az ékszert s nem tud eleget bámulni, hogy
a felesége ellenkező nézetten van. A feleségét különben
imádja s roppant tetszett neki a kis duzzogó asszony,
mikor cinikus kopottsága miatt ki-kitört ilyen:

— Hallod, James, én nem megyek veled végig
az utcán, komolyan nem megyek, te olyan hanyag vagy
magadra.

Nem is látták őket együtt az utcán, csak hébe-
hóba.

S képzelheti a világ, melynek ezt a történetet
elbeszélem, James úr elképedését, midőn a napokban
beállítanak hozzá az „Arany pántlika“ divatárú- és az
„Arany billikom“ ékszerárú-kereskedések megbízottja a
következő kontókkal:

S Z Á M L A

T. Jamesné asszony öngyásza által vásárolt árúkról:

12 legfin, férfi vászoning	36 frt.
6 db tarka férfi oxfording	18 frt.
10 db atlasz s legfin. selyem-nyakkendő	29 frt.
4 pár férjkeztü	5 frt.
2 tuczat férfigallér, 2 tuczat férfi selyemha- risnya, stb.	9 frt.
Összesen	96 frt.

Az ékszer-kontó:

Egy pár arany manchetta-gomb	22 frt.
4 db arany inggomb	20 frt.
Egy aranyóra	70 frt.
Aranyláncz	65 frt.
Aranygyűrű tigrisszem-kővel	24 frt.

Összesen . 201 frt.

És így tovább és James úr elsápadva hátrál a
rettenetes kontók előtt:

— Tán eltévedtek az urak?

— Nem uram, ő nagysága már egy félév óta
olondít beannünket, hogy ekkor fizet, akkor fizet.

— De uraim! Nézzék az én manchetta-gombomat,
9 év óta viselem, se aranyóráim, se aranygyűrűm . . .

A két comis összenéz:

— Furesa!

James urnak nyakig kopasz homloka egyszerre
kiderül s mosolyog:

— Bizonyosan meglepetés, drága kis feleség. Mind-
járt, uraim.

S kifizeti a kontót.

A feleségének nem szólt semmit. Csak várta, várta,
mikor rukkol elő az asszony a meglepetéssel, a mit
már fél év előtt bevásárolt.

Végre megunta a várakozást, s egy bizalmas édes
perczben a csókos asszony fülébe súgta:

— Ne titkolózz tovább édes, már kifizettem ügyis
a kontót.

Jamesné asszony elsápadt.

— Add elő hát a meglepetést: az aranyórát
és a többit.

Az asszony elkezd kacagni;

— Öregem, neked, aranyórát? Majd adnál te azért
nekem. Megbízásból vettem egy barátnőm részére egy
félév előtt, el is küldtem Küküllőre.

— Küküllőre?

— Igen.

— Hm. S a pénz?

A menyecske felpattan haragosan:

— Ilyenek ezek a barátnők. Még most is adós
érte, nem küldte el a pénzt.

Aztán megezirógatja James urat:

— És te, édes öregem, kifizetted a küküllői barát-
nőm helyett a kontót?

James úr kimereszti a szemét:

A küküllői barátnő? Igazán?

S együtt szidják azóta James ur és a felesége a
küküllői barátnőjüket, a ki így becsapta őket . . .

*

A szalon-gavallér Frédet harmadnap ott találta
James ur a házában. S midőn a felesége szeretetre-
méltón bemutatta, így szólt:

— A küküllői barátnőtől hozott üzenetet.

Kacska Jónás napidíjas levele néhai kedveséhez.

Szűm szende szerelme!

Egy diurnistabálban átsóhajtott éj után, a hol még csak egy árva libaczombocsksa sem csiklandozta szaglós és emésztő idegeimet, esmétlen szentelhetek egy szabad pillanatot, szűm szárnyaló röppenésében emlékedhez elzarándokolni oh Ludomillám! — Oh, mert az én szűm szárnyalása csak feléd, mindig feléd irányul, mint a hogyan Jákobot minden gondolata csak oda vezette az Ezsau lencses táljához, a szent biblia mondásai szerént. Oh, Ludomillám! én bibliai lencséstálam, ki tápláltad szivemet és gyomromat egyarányosan, kivel közölném örömeim és bánatomat úgy, mint bánatomat, ha nem veled, ki megértettél és megértesz engemet mindenha, a napidíjak végtelenéig! Pedig most nagy az én szűmnek az ő öröme, az ő gyönyörűsége! A közgyűlési tereméből lejték lengedi léptekkel kifelé — a közgyűlési tereméből! Ne érts félre oh Ludomillám! Ne hidd, hogy azért voltam ott, mintha tanácsnoknak avansziroztam volna, bár zsirozni szeretnék e pillanatban, ha nem is tanácsnokságot, de legalább egy jó nagy karéj piritust. Oh nem! A te Kacsád napidíjas most, mint volt annak előtte, mert a hogy a költő mondja:

Önkénytelen az ember mindenre születik,
A hogy a nagy hatalmak fölötté végezik...

pedig én, úgy látszik, csak napidíjasnak születtem. És szűm mégis duzza loz az örömtől, mikor lejtve lengek ki a közgyűlési tereméből, azaz hogy abból a részletéből, a hová a hallgatóság bemehet ingyen komédiába gyönyörködni. És hogyne örülne az én gyöngéd napidíjas szivem, mikor láttam enszemeimmel, hallottam enfüleimmel, hogy egy díjtalan napidíjast díjas állapotba ponált a főispán (bár pónálna be én hozzám egy fél oldalka szalonnát, meg pár puha czipócskát). Oh, a szegény alantas hivatalnok szíve ilyenkor örömeiben repesget — repesget úgy, hogy luftot köll neki adni, hogy ki ne repesgjen kebelburkjából.

Díjtalan díjnokot díjassá! Nagy újság! Ha ezt én mondom meg a „Két éhezők“ főpinczérjének először, a kinek az én kollegám 6 kenyérrel tartozik, akkor zicher a mai söröm, meg vagy 3 darab sóval hintett kenyér hozzá!

Páh! Oh Ludomillám! Sörivásnál, sóval hintett kenyérevésnél mindig vagyok, leszek és maradok a te díjas díjtalan napidíjas

Kacsád.

Rímecske.

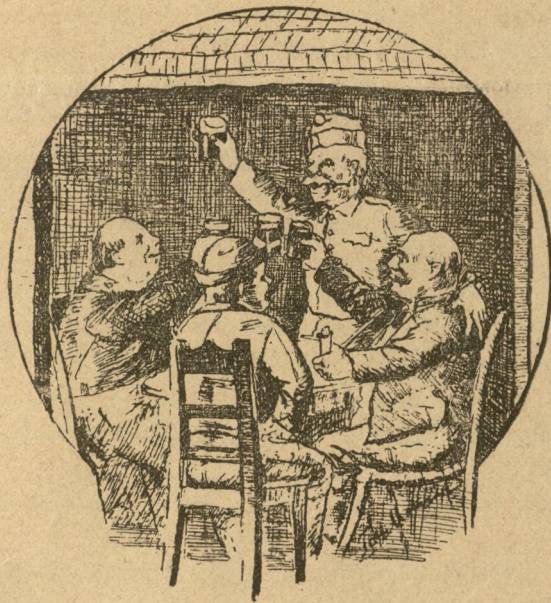

*Hogy, s hogy nem: egy ifjú
Nagy karriért csinált,
Pedig nem dolgozott,
Egész nap csak pipált.*

*Azt mondják: boldog is.
Nem l'om: az-e, nem-e?
Ennivaló, hamis,
Szép asszony a neje.*

Nádi Veréb.

Krónikás adoma.

Niksz dajes.

A harminczas években történt, hogy az alföldi júrátus felkerült a pozsonyi országgyűlésre patvariára. Otthon, az é alföldi városkájában még nagyon járta a gérock és ugyancsak elbámult, mikor odafent, Pozsonyban meglátta, hogy minden követ atillában jár-kél az utcán.

Pénze nem volt, hogy új attillát csináltasson magának, elhatározta tehát, hogy az egyik, kissé már kopottas gérockját kifordíttatja és átalakíttatja attillának.

Igen ám, de volt még egy bökkenő! Hogy értesse meg magát avval a hunczfut sok német szabóval itt Pozsonyban, mikor soha sem jutott túl a der, die, das-on?

Végre is, kölesönzött egy pajtásától egy német szótárt, aztán három éjszakát áldozva rá, neki feküdt a szavak összekeresésének, melyeket könyv nélkül tanult meg, hogy magát a szabónál kimagyarázhassa.

Negyednap végre, gondolván, hogy már eleget vett magához a német nyelvtudományból, hóna alá csapta a papirosba göngyölt géroeket és beállított a legelső, utjában eső szabóhoz.

— Gute tag, her sreine! köszöntött be a műhelybe. Azután kibontva csomagját, szétteríté a géroeket az asztalon és következőképen adta elő kívánságát:

— Wasz auszi, dasz ájni, wasz ájni, dasz auszi. Unt knöpfen zu rákhen ajnsz, zwei, drei unt wart a pizli, unt widerun ajnsz zwei, drei, unt widerum wart a pizli, unt widerum ajnsz, czváj, drei, unt imer wart a pizli.

Akkor t. i. az attillán minden három gomb közt egy-egy kis hézag volt.

— Értem, kérem alássan, felelt a szabó m a g y a r u l, mikor a jurátus kiüzadt a német szóban. Azt akarja az ifju úr, hogy ebből a géroekből attillát csináljak.

Egy gyenge szívű apa és házasulandó fia levelezése.

Keletkezett a Fehérlőba
Bpsten délelőtt.

Kedves egyetlen fiam Joháchim!

Kifordított ánglius leveledből csak annyit tudtam visszafordítani, hogy a Rajkai patikárúsnak csapott föl. — Nem nekem kellett volna ám ezt megírni, hanem az ügyvédjének, aki az útravaló diplomát szerezte neki. Aztán minek is vizsgáljam én kifordított stélussát kandész levelednek, mikor itt Szögedön sokkal kandésszabb csudák lüködnek a nagytálba. Képzeld csak Joháchim! a Kukacz lecsapta a Poldit a primásságrul, azuta aztán ü mosolyogja el a magyar ábrákat amúgy röszketössen. (tudod mán hogy?!) — Ó Joháchim! — Képzeld, a Kukacz annyira helyre hozta a tornabálba Dankónak a Szuper csárdássát, hogy azuta mindég a Kukacz tudományára esküszik. De nem is komponál addig még Kukacz lessz az 1ső primás (Az a szerencséje Dankónak hogy Párisba nem tudnak Kukaczul) — Képzeld csak a Kukacz megcsípett az utzán hogy hát ü is komponált egy magyar ábrát de nem talál hozzá való szövetet — Mondok neki, hogy menjen a Dorozsmai takácshoz és tetesse le Főkővivel zongorára azután ajánlja a Vörös Károlynak. — (Jaj mamám ész van itt nem gógyó) — Képzeld, a Kukacz általam tiszteleteti a kisbögöstöket jó egészséggel amiér olyan forró esőket nyomott a képire, mikor Amerikába indultatok. (Jaj genge szívem; de jó vót neki)

Ó Joháchim most képzeld csak mit dumálok. — A Guszti kijárta a 4dik iskolát aztán lóvét keres ne-

kem. — A Kukaczt tanítja írni olvasni, Most még csak kettőt képzelj el. — Aszontam a Gusztinak, hogy ha mán annyi iskolát kijárt, mondjon nekem valami szépet, — aszonta hogy Miczúra Gyurka. — (Kifelé a körösztel) — A Zsarkónál nagyszerű cigánybál volt csütörtökön, szünóra alatt a Ponya Muki úr meg a Gabanczi Jozefina kisasszony borzasztó szép balek tánczot jártak aztán a bál szeme láttára fültöven esőkölták egymást. (Ezt nem láttuk mer a Zsarkó lehuzta a gázt, csak a czuppanást hallottuk.) — Képzeld csak oh Joháchim! vagy no ne képzelődj, hanem küld azt az 50 pengőt és megyek tüntetni —

Éljen Éva az anyád! — Abzug Gilagó.

Gyí Sárka! — Ó Joháchim!

Genge szívű apád

Mendús.

Amerika az utzán

Kedves Menduska apám!

Mikor megmondtam a bandának, hogy a Kukacz bele illetlenkedett abba a helybe, a mi őtet nem illeti, amivel olyan csúfságot hozott a cigány tudományra, hát úgy össze zavarodott a banda nyelve, mint mikor a babiloni tormot építették. Az egyik szerezsenül, a másik szíámul, a harmadik kinaiul, a negyedik kotyélul, a többi meg a devla tudná hány féle nyelven kezdett kajabálni. De annyit még is megértettem, hogy Kukacz katztz-katztz Kukacz katztz No már erre megál a cigánynak az esze, mint a Kálozdié mikor Bécsbe bécsi virslit evett. Mikor aztán a banda magához tért egyhangu ítéletet hozott a Kukacz felett. — Az Amerikai világító torony és 3 krajczáros fagygyu gyertya = Poldi meg a Kukacz. Mondja meg neki. 50 pengő káncs.

Házasulandó fia
Joháchim.

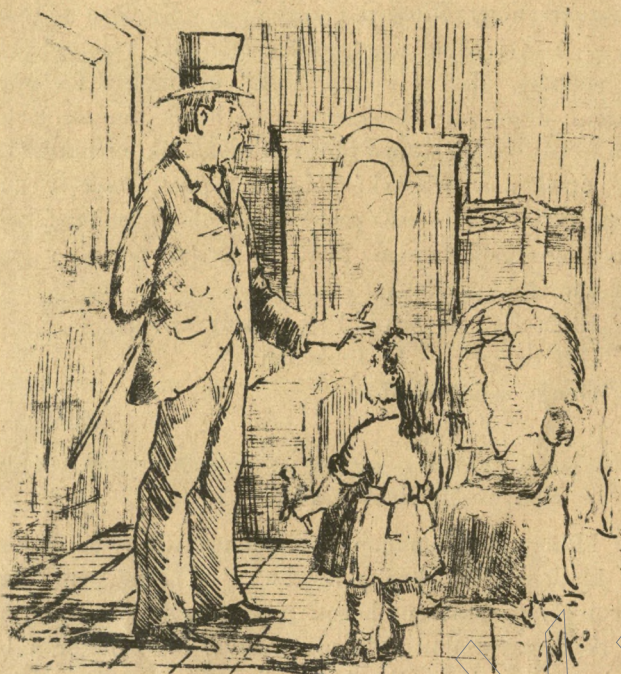
A GAVALLÉR.

Egy gavallér urfit,
Ép mikor kiugrik
Éjjel az ablakon:
Akkor csíptek nyakon.

Hire megyen mindjárt másnap
Az érdekes vallatásnak
Lopni akart, azt vallotta,
A kapitány lecsukatta,
Mulat rajta egész város,
Hasát fogja a tanácsos.

De a tanácsosné
Az nagyon sajnálja —
Felszállott a páva
A városházára.

Azok a gyermekek.

Margitka: Mondja csak, bácsi, miért imádkozik Ilonka néni, mikor maga hozzánk jön?

Mamlaszfi: Imádkozik? Magácska bizonyosan téved. Már miért imádkozna?

Margitka: Én nem tudom. De ahányszor csak beszaladok hozzá jelenteni, hogy Mamlaszfi bácsi jön, mindig azt mondja: »oh, istenem!«

Tudom én azt, jól tudom én Áron...

— Írta: Pósa Lajos. —

Tudom én azt jól, tudom én, Áron,
Hogy sok van már nekem a rováson;
Nem is járnék lásd én a korcsmába,
Csak a szívem, lelkem úgy ne fájna.

Fáj a szívem, Áron, te korcsmáros;
Itt a szűröm, a szép tulipántos,
Csalfa rózsám ebbe takargattam —
Nesze zsidó, ne viritson rajtam!

Czigányul.

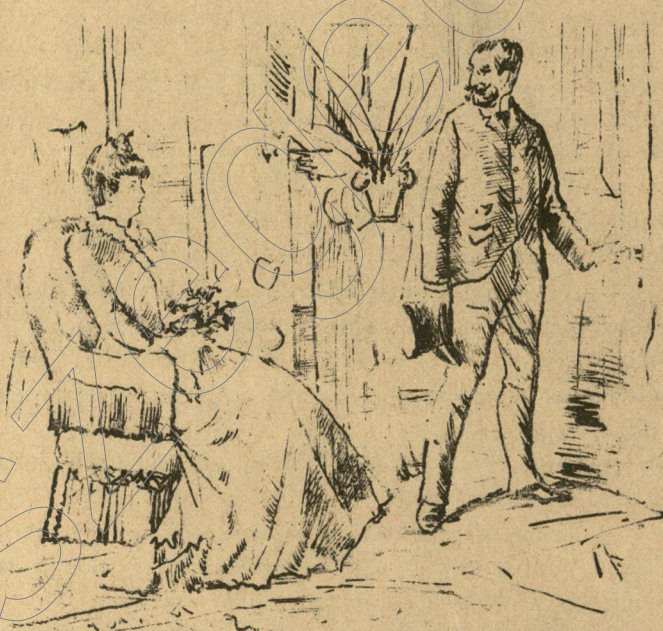
— Fordította: Dankó Pista. —

— Lavutákóáláv kérék Bálássá Dr. —

Zsanél férő mistó Áron zsané:
Szár but szí csi kamipé ā mangē;
Nicsi phiril dikhē ā kīricsma,
Férő jiló gyih kodé té dukhá.

Dukhál jiló, Áron, tu kīricsma
Káthé thályik sukár thulipánta
Ghochamno ā kámlyász usarávé
Tē biboldo tē sztrájñj pélészte.

ELSZÓLTA MAGÁT.

Virányi (búcsúzóban): Isten önnel, Adél kisasszony.

Adél: Ah, hiszen ezt már mondta egyszer. Már elköszönt!

Virányi: Ugy? valóban? Látta, kedves Adél kisasszony, valami kellemest soh'sem mondhat az ember elégszer.

Felelős szerkesztő: Hüvelyk Matyi.
Kiadótulajdonos: Bánfalvi Lajos.

Legujabb és legjobb találmány!

Diaphragma szemüvegek és orrcsüptető, aczél, nickl, ezüst, duble, arany, kaucsuk, szaru és békateknőcsont foglalatban. A legjobb és legfinomabb Rathensvi üveggel színházi, mezei és katonai látósövegek, 6, 8, 10, 12 üveggel ellátva, a leghíresebb párisi gyárból. Orvosi, fali és fürdői, úgy mindennemű hőmérők, anerhid és higany légsúlymérők, időjelzők, folyadékmérők szesz, pálinka, bor, ecet, lúg, tej, stb. részére, olvasó és különféle vizsgálati nagyító üveg. Mérőszalagok, rajzeszközök, laterna magika, mechanikus és villany gyermek-játékok.

A legjobb hegedűk, brácsok, gordonkák, bőgők, csiterák, tamburák, czimbalmok és alkatrészek; vonók, hegedűtökök, a legjobb belföldi és olasz bélhúrok, selyem és aczél csitera-húrok, czimbalom- és zongora-húrok. Harmónikák, harmónika-fuvolák, réz fúvó-hangszerek, fuvolák (sípölők), clarinétok és mindennemű mechanikai hangszerek, egymint; ariston, herophon, orpheus, melophon, phönix, szimphonion és magán játszó hangszerek, egy évi felelősség mellett. — Ocska hangszerek ujakért becséréltetnek, esetleg megvétetnek.

A legolcsóbb áron kaphatók

RICHTER C. W. utóda:

BRAUN JÁNOS

első szegedi lát- és hangszer-műtermében, Klauzál-tér 8. sz.

Az összes lát- és hangszerek javítását pontosan, gyorsan és olcsón elkészítem.

Képes árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.